

[Weikop.]

skiltning, og det er et spørgsmål, sagde forbrugerrådet i sin henvendelse, der har været arbejdet med siden forbrugerrådets start. Med andre ord, forbrugerrådet siger klart og tydeligt, at det ikke er et spørgsmål, der er opstået på grund af, at mæglingsforslaget er ophøjet til lov, og dette understreger, hvad jeg tidligere har sagt, at den højtærede handelsminister har benyttet situationen til at søge at tilsidesætte det forlig, som blev indgået for et år siden.

I udvalget vedrørende monopolloven blev prisskiltning og -mærkning indgående drøftet, og man nåede til det kompromis, at prismærkning og prisskiltning kan påbydes, forsåvidt det med hensyn til nødvendige forbrugsvarer ikke sker i rimeligt omfang. Det er imidlertid et spørgsmål, om sådanne bestemmelser overhovedet bør stå i en monopollov; der sidder nemlig en kvalitetsmærkningskommission, der som bekendt drøfter disse problemer, og jeg tror, at Danske Husmødres Forbrugerråd skulle have rettet deres henvendelse til denne kommission og søgt at få spørgsmålene klaret. Den højtærede handelsminister burde også være gået den vej fremfor at tilsidesætte det forlig, der blev indgået om mærkning og skiltning, forsåvidt angår monopolloven.

Socialdemokraterne og det radikale venstre har imidlertid ment, at det var rigtigt allerede på nuværende tidspunkt at stille forslag om, at monopoltilsynet efter en forhandling med erhvervs- og forbrugerorganisationerne skal kunne bestemme, at pakkede varer skal forsynes med oplysning om nettovægten.

Når vi ikke vil stemme for dette forslag, så er det — og det vil jeg gerne understrege — ikke, fordi vi har noget imod, at forbrugerne får sådanne oplysninger, slet ikke, men udelukkende, fordi vi ikke vil være med til en ganske tilfældig og stykkevis lovgivning. Socialdemokraterne og det radikale venstre er jo iøvrigt helt enige i, at kvalitetsmærkningskommissionens betænkning bør danne det saglige grundlag for folketingets overvejelser på disse områder, men de tager ikke konsekvensen af denne opfattelse — som de giver så tydeligt tilkende — at vente med lovgivningen, til betænkningen foreligger. Når man som det

radikale venstre helst ser — det må jeg gå ud fra — at tingene koordineres, er det for mig uforståeligt, at det radikale venstre nærer ønske om at lovgive stykkevis, så meget mere som dette lovforslag ikke kræver løsning, fordi der er opstået en akut situation; det er et spørgsmål, der som sagt er drøftet i årevis, og som udvalget vedrørende monopolloven var enigt om at lade ligge, indtil kvalitetsmærkningskommissionens betænkning forelå. Det er det, vi henholder os til, og det kan da vist ikke kaldes for afvisning, medens socialdemokraterne og det radikale venstre nu ændrer synspunkt, uden at der foreligger nogen som helst tvingende grund dertil.

Der er så meget mindre grund til nu at foreslå en ændring, som handelsministeren i lov om uretmæssig konkurrence har en meget vidtgående bemyndigelse til at bestemme, at varer, der sælges til forbrugere, mærkes både med vægt og oprindelsessted. Men det er, som om socialdemokraterne og det radikale venstre ikke har den mindste tillid til, at den højtærede handelsminister vil bruge sin bemyndigelse. Det er, som om det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kun har tillid til, at monopoltilsynet er i stand til at foretage sig noget på dette område. Jeg for mit vedkommende nærer virkelig tro til, at handelsministeren, der viser så stor interesse for forbrugerne, vil gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at betrygge disse, og jeg tror også, at denne sag ligger lige så godt i den højtærede handelsministers hænder som i monopoltilsynets. (*Bertel Dahlgaard*: Det tror jeg ikke!). Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard afbryder mig og siger: det tror jeg ikke. Men det ærede medlem, der jo gerne ser alting i sammenhæng, vil i dette tilfælde have, at den højtærede handelsminister skal have en bemyndigelse efter en lov om een ting, og til den samme ting skal monopoltilsynet også have en bemyndigelse. Jeg vil rigtignok ikke håbe, at de to, der får bemyndigelsen, kommer op at slås derom . . . (*Bertel Dahlgaard*: Det gør de ikke!) . . . og jeg synes ikke, det ærede medlem her foreslår, er fornuftigt.

Så kan man naturligvis spørge, om der ikke under denne udvalgsbehandling er kommet ting frem, som har kunnet påvirke